

Juliusz Piwowarski

Słowo wstępne

Zeszyt Naukowy 6, 5-7

2011

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Słowo wstępne

Będący naszym udziałem – zarówno jako kreatorów, jak i beneficjentów – rozwój cywilizacji w znacznym stopniu opiera się na odnajdywaniu coraz doskonalszych form i metod uporządkowania, współdziałania pomiędzy jednostkami i różnymi grupami osób. Niezależnie od dysponowania bądź to znacznymi, bądź skromnymi środkami, jakie możemy przeznaczyć do tego celu, istotne jest, by środki te, wraz z zaangażowanym w administrację kapitałem ludzkim¹, po pierwsze: wykorzystane zostały efektywnie – co odzwierciedla prakseologiczny punkt widzenia. Po drugie zaś ani skuteczność, ani wysoki budżet nie są warunkami koniecznymi i wystarczającymi dla uzyskiwania przez administrację wyników, które w sposób jednoznaczny i w długiej perspektywie czasowej będą zmierzać do wzrostu potencjału dobra wspólnego. Dochodzimy w tym miejscu do istotnej roli, jaką w rozwoju i w upadku organizacji, tworzonych przez człowieka, odgrywa moralność i opierający się na niej kapitał społeczny². Przedmiotem referatów II Sympozjum Naukowego pt. *Identyfikacja, zapobieganie i przeciwdziałanie dysfunkcjom w administracji i zarządzaniu bezpieczeństwem* jest więc spojrzenie prakseologiczne, zajmujące się skutecznością, jakością i perfekcjonizmem organizacji i zarządzania, jak również podstawowe elementy infrastruktury etycznej³. Te dwa nurty rozważań i działań człowieka, które powinny się na nich opierać, mają wskazać nam

¹ Kapitał ludzki – pojęcie przede wszystkim ekonomiczne, oznaczające potencjał poszczególnych osób, na który składają się umiejętności, doświadczenia, wiedza i energia życiowa. Por. P. Urbaniak, *Mikroekonomia cz. 1*, [w:] *Podstawy ekonomii*, EMPi2, Poznań 1996, ISBN 978-83-896547-9-3.

² Kapitał społeczny – termin z pogranicza ekonomii i socjologii, oznaczający kapitał, którego wartość opiera się na wzajemnych relacjach społecznych i zaufaniu jednostek. Por. F. Fukuyama, *Zaufanie: kapitał społeczny a droga do dobrobytu*, PWN, Warszawa-Wrocław 1997, ISBN 83-01124-88-1.

³ Por. I. Bogucka, T. Pietrzykowski, *Etyka w administracji publicznej*, LexisNexis, Warszawa 2010, ISBN 978-83-762050-7-6, s. 114 i inne.

kierunki postępowania, pozwalające na identyfikację i zapobieganie zaistnienia niechcianych w administracji dysfunkcji oraz sprzyjanie wszelkiej aktywności (twórczej, szkoleniowej, administracyjno-zarządczej) prowadzonej w wymiarach indywidualnych (arbitralnym) i kolektywnym (społecznym oraz instytucjonalnym) na rzecz podniesienia poziomu bezpieczeństwa egzystencji i zabezpieczenia procesów rozwoju człowieka.

Tegoroczne sympozjum zostało ujęte w ramy programu naukowego Katedry Filozofii i Teorii Bezpieczeństwa (2/KFiTB/2010-11). W stosunku do ubiegłorocznej edycji (dotyczącej *Dysfunkcji w administrowaniu i zarządzaniu*) pojawiło się kilka nowych kroków rozwoju tej naukowej inicjatywy podjętej przez rektora Uczelni. Po pierwsze aktywne zainteresowanie projektem wykazali Prezydent Eastern European Deveopment Association dr Józef Zatko oraz prezesi Eureopen Association for Security prof. L. F. Korzeniowski (prezes EAS) i T. Ambroży (wiceprezes EAS). Po wtóre w projekcie wzięli udział pracownicy naukowci spoza naszej Uczelni. W gronie tych osób znaleźli się naukowcy słowaccy z Akadémii Policajného zboru w Bratysławie, co czyni coraz bardziej interesującą praktykę rozwoju współpracy naukowo-badawczej sąsiadujących ze sobą państw, należących jednocześnie do Unii Europejskiej. Niezależnie od „wartości dodanej” wynikającej z obecności na łamach obecnego Zeszytu zagranicznych kolegów, tegoroczna aktywność pracowników Wyższej Szkoły Bezpieczeństwa Publicznego i Indywidualnego „Apeiron” w Krakowie przyniosła wielowątkowy dorobek sekuritologiczny. Dorobek zgromadzony jako efekt programu naukowego (*Identyfikacja, zapobieganie i przeciwdziałanie dysfunkcji w administracji i zarządzaniu bezpieczeństwem*, 2/KFiTB/2010-11) jest w stosunku do analogicznego zeszłorocznego programu, znacznie obszerniejszy.

Artykułem otwierającym materiały przedmiotowego opracowania jest artykuł autorstwa prof. Grzybowskiej znakomicie łączący tematykę administracyjną z problematyką porządku i bezpieczeństwa publicznego. Referat, którego efektem jest artykuł pani Profesor spotkał się także z dużym zainteresowaniem studentów – członków Koła Naukowego Administracji Autonomicznym Systemem Bezpieczeństwa.

Na uwagę zasługują ponadto tematy policyjne (J. Dworzecki, L. F. Korzeniowski, J. Piwowarski), jak również aktualne (ze względu na nową ustawę) odniesienia do bezpieczeństwa informacji niejawnych, partnerstwo publiczno-prywatne (J. Depo, J. Piwowarski, B. Soliński), udział kultury fizycznej w eliminowaniu współczesnych dysfunkcji oraz zagrożeń (T. Ambroży), a także ważne zagadnienia prawne dotyczące administracji i prawa cywilnego (W. M. Hrynicki, M. Jurisova). Poruszona tu została również problematyka ochrony osób i mienia (P. Pajorski, P. Soukop) oraz inne zagadnienia mieszczące się w obszarze szeroko rozumianej kultury bezpieczeństwa (A. Czop, J. Piwowarski, M. Sokołowski).

dr Juliusz Piwowarski